

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Jana Ferfeckého a Mgr. Aleše Sabola ve věci

žalobkyně: **MgA. Mgr. art. J.S.**
bytem X

zastoupená advokátem Mgr. Vitem Žižkou
sídlem Vinohradská 2828/151, Praha 3

proti
žalovanému: **Úřad městské části Praha 4**
sídlem Antala Staška 2059/80b, 140 46 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2019, č. j. P4/089709/19/OST/LUKO

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Ustanovenému zástupci žalobkyně advokátu Mgr. Vítu Žižkovi, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **10 200 Kč**. Tato částka mu bude uhrazena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení sporu

1. Žalobkyně podala dne 14. 5. 2019 prostřednictvím veřejné datové sítě žalobu, v níž uvedla, že „*podává v zákonné lhůtě všechny možné správní žaloby (zásahovou, proti nezákonnému správnímu rozhodnutí a další příslušné nutné žaloby dle s. ř. s.)*“, přičemž žádala o zrušení kolaudačního souhlasu vydaného žalovaným dne 21. 3. 2019 pod čj. P4/089709/19/OST/LUKO (dále též „**napadené rozhodnutí**“) v plném rozsahu s tím, že „*umožnil stavebníkům I. D. a R. D. ...nezákonné, závažné závadné změny cizí stavby, která není v jejich výlučném vlastnictví*“. Podáním ze dne 25. 5. 2019 pak žalobkyně svou žalobu doplnila o žalobní petit, v němž navrhla, (i.) aby soud napadené rozhodnutí zrušil, (ii.) aby se změna stavby vrátila do původního zákonného stavu a (iii.) aby žalovaný zaplatil náhradu odhadované škody ve výši 30 000 Kč.
2. Další procesní komunikace se žalobkyní, k ochraně jejíchž práv byl posléze ustanoven i zástupce, následně vyústila v bližší specifikaci předmětu řízení, v němž zdejší soud pokračoval jen co do té části žaloby (ve znění jejích doplnění), kterou se žalobkyně domáhala zrušení napadeného rozhodnutí. Tím žalovaný podle § 122 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v rozhodném znění (dále jen „**stavební zákon**“), udělil R. D. a I. D. (dále jen „**stavebníci**“) kolaudační souhlas, který je dokladem o povolení účelu užívání změny stavby, spočívající ve stavebních úpravách souvisejících s rozdělením bytu č. X v X. NP na dvě samostatné bytové jednotky, a to v bytovém domě č. p. X v k. ú P. na pozemku č. X v k. ú P., Praha X, při ulici X (dále též jen „**stavba**“).
3. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že dne 13. 4. 2018 vydal souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru č. j. P4/041608/18/OST/LUKO, tedy s provedením stavby. Dne 6. 3. 2019 podali stavebníci žádost o kolaudační souhlas se stavbou. Žalovaný uvedl, že na základě provedené závěrečné kontrolní prohlídky stavby dne 15. 3. 2019 nebyly zjištěny závady bránící užívání stavby, ani rozpor se závaznými stanovisky dotčených orgánů. Při kontrolní prohlídce bylo zjištěno, že žádost o kolaudační souhlas byla úplná a stavba je dokončena; stavba byla provedena v souladu s povolením stavby a dokumentací; skutečné provedení stavby nebo užívání stavby nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život nebo zdraví zvířat anebo životní prostředí; stavba vyhovuje obecným požadavkům na výstavbu; souhlasná závazná stanoviska vydal Hasičský záchranný sbor hl. m. Prahy dne 15. 3. 2019, č. j. HSA-2839-2/2019.

II. Žaloba

4. V podané žalobě ze dne 13. 5. 2019, blíže rozvedené v elektronickém podání ze dne 28. 6. 2019, a zejména v doplněních žaloby ze dne 11. 2. 2020 a ze dne 26. 3. 2020, činěných již s pomocí, resp. prostřednictvím ustanoveného zástupce (dále pro přehlednost jen „**žaloba**“), vznesla žalobkyně následující žalobní námitky:
5. Žalobkyně nejprve obecně namítala, že je napadené rozhodnutí, tj. kolaudační souhlas, nezákonné, jelikož nebyly splněny podmínky pro jeho vydání podle § 122 odst. 3 stavebního zákona.
6. Žalobkyně v **prvním žalobním bodě** namítala, že žádost o vydání kolaudačního souhlasu nebyla úplná, jelikož neobsahovala předepsané přílohy. Zejména nebyla doložena příslušná

projektová dokumentace pro provádění stavby v příslušném detailu, rozsahu a náležitostech. Správní spis obsahuje pouze několik stručných a nepřesných nákrešů. Stavebníci nepředložili dokumentaci skutečného provedení stavby, neboť provedli stavbu se závažnými odchylkami od původní dokumentace. Dle žalobkyně v žádosti o kolaudační souhlas absentovaly příslušné zkoušky, měření a revize. Žalovaný měl proto postupovat podle § 122 odst. 5 stavebního zákona, tedy vést kolaudační řízení.

7. Pod **druhým žalobním bodem** žalobkyně namítala, že stavba byla provedena v rozporu s dokumentací předloženou pro kolaudační souhlas s provedením záměru. V rámci této dokumentace stavebníci úmyslně dokumentovali pouze relativně nepatrné zásahy v rámci vnitřních dispozic bytové jednotky. Ve skutečnosti ale byly zásadní stavební práce prováděny taktéž v rámci společných částí domu, jednalo se zejména o vybourání nového vchodu (dveří) do rozdělované jednotky o rozměrech 800 x 1970 mm, zásah do společné elektroinstalace včetně přemístění rozvodné skříně, jakož i podstatný zásah do ostatních inženýrských sítí. Rovněž se jednalo o neoprávněný zásah do elektroinstalace, která je ve výhradním vlastnictví žalobkyně. Takové zásahy ale nebyly uvedeny v původním projektu. Dále se mělo jednat o vybourání části staticky výstužné stěny o rozměrech 250 mm x 2080 mm x 1050 mm, a to v chráněných únikových cestách budovy. V rámci těchto zásahů stavebníci provedli přemístění jediného přívodního elektrického kabelu přivádějící elektrický proud do jednotky vlastněné žalobkyní z výšky 1,9 m do výšky 2,3 m. Rovněž byla změněna podlahová plocha jednotek i společných částí domu. Dle žalobkyně bylo zasaženo do komínových těles, přičemž neexistují doklady o hlasování shromáždění vlastníků jednotek, které by odsouhlasilo napojení nově vybudovaných jednotek na komínová tělesa. Žalobkyně dále uvedla, že bylo neoprávněně zasaženo do světlíků a šachet. Nový současný stav je dle žalobkyně v rozporu s prohlášením vlastníka domu. Dle žalobkyně správní orgán k provedeným změnám v rámci prohlídky nepřihlédl. Žalobkyně k tomu navrhl, aby byl ustanoven znalec, který by příslušný stav přezkoumal.
8. Vzhledem k provedeným změnám oproti dokumentaci k souhlasu s provedením stavebního záměru mělo být dle žalobkyně postupováno podle § 122 odst. 5 stavebního zákona a rozhodnuto o provedení kolaudačního řízení. Jelikož žalovaný prováděl prohlídku na místě samém, měl být s reálným stavem seznámen. Žalobkyně rovněž upozornila, že se nejednalo o tzv. nepodstatné odchylky, proto nemohl stavební úřad postupovat dle § 118 odst. 7 stavebního zákona a tyto změny schválit. Žalovaný přitom nemohl postupovat ani podle § 118 odst. 4 a 6 stavebního zákona. Žalobkyně k tomuto žalobnímu bodu rovněž uvedla, že souhlas se změnou stavby před jejím dokončením je jedním z podmiňujících úkonů pro vydání kolaudačního souhlasu a měl by být předmětem přezkumu. K tomu odkázala na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2019, č. j. 6 As 211/2017 - 88.
9. V **třetím žalobním bodě** žalobkyně namítala, že došlo ke změně v účelu užívání stavby ve smyslu kritérií podle § 126 odst. 2 stavebního zákona, jelikož se nejednalo o rozdělení jednotky na dvě samostatné bytové jednotky, ale o zcela novou kompletní výstavbu dvou nových samostatných jednotek s příslušenstvím. Stavebníci provedli změnu prostoru chráněné únikové cesty a společných částí o ploše několika m², čímž v rozporu s právními předpisy změnil účel užívání stavby. Jednalo se přinejmenším o změny v činnosti, jejíž účinky by mohly ohrozit bezpečnost, neboť se jednalo o zásahy do elektroinstalace. K tomu žalobkyně odkázala na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. 6. 2016, č. j. 10 A 182/2012 - 59. Za změnu v činnosti, jejíž účinky by mohly ohrozit bezpečnost, lze dle

názoru žalobkyně považovat i rozdělení jednotky na dvě samostatné jednotky, jelikož se tím mění celá řada kritérií důležitých z hlediska využití bytového domu (zvyšuje se počet obyvatel užívající bytový dům, mění se kritéria rozhodná ve vztahu k požární bezpečnosti apod.) Jelikož navíc souvisela změna v účelu užívání stavby se změnou dokončené stavby, byli stavebníci povinni podle § 126 odst. 4 stavebního zákona v žádosti o kolaudační souhlas uvést nový účel užívání, což se ale nestalo.

10. Žalobkyně dále pod **čtvrtým žalobním bodem** brojila proti souhlasu s provedením záměru, jenž je podle ní taktéž podmiňujícím úkonem pro vydání kolaudačního souhlasu. Žalobkyně namítala, že souhlas s provedením ohlášeného záměru neměl být vydán, neboť nebyla naplněna hypotéza právní normy dle § 104 odst. 1 písm. k) stavebního zákona. Realizovanou stavbou totiž bylo zasaženo do nosných částí konstrukce stavby a nadto byl změněn i její vzhled co se týče společných částí. Stavebnímu úřadu mělo být dle žalobkyně zřejmé, že zamýšlená stavba bude vyžadovat stavebnětechnické zásahy do společných inženýrských sítí a zařízení, která jsou ve vlastnictví všech vlastníků jednotek v předmětném bytovém domě. Žalobkyně rovněž navrhla

ustanovit znalce, aby byla přezkoumána a geometricky zaměřena skutečná podlahová plocha nově vzniklých jednotek, nových společných částí uvnitř nových jednotek. Namítala zásah do svého vlastnického práva a práva na spravedlivý proces.

11. Souhlas s provedením záměru byl dle žalobkyně udělený v rozporu s § 106 stavebního zákona, jelikož stavebníci neměli příslušný souhlas podle § 184a stavebního zákona, tj. souhlas společenství vlastníků jednotek přijatý potřebným počtem hlasů. Žalobkyně nikdy svůj souhlas nedala ani o to nebyla požádána. Souhlas měl být udělený s ohledem na usnesení shromáždění vlastníků jednotek podle stanov ze dne 12. 11. 2012 a prohlášení vlastníka budovy ze dne 11. 6. 2004. Souhlas vlastníků jednotek tak dle žalobkyně není platným souhlasem, jelikož nebyl přijat náležitým postupem a za splnění stanovených požadavků. Podle § 1170 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, byli stavebníci povinni uzavřít smlouvu o výstavbě, konkrétně smlouvu o výstavbě dvou nových bytových jednotek. Žalobkyně se z tohoto důvodu domáhá nápravy v rámci řízení vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 73 Cm 144/2017. Dále žalobkyně dodala, že v souladu s § 184a odst. 2 stavebního zákona měl být souhlas společenství vlastníků jednotek s navrhovaným stavebním záměrem vyznačen na situačním nákrese dokumentace, což učiněno nebylo.
12. V **pátém žalobním bodě** žalobkyně namítala, že stavba byla provedena v rozporu s nařízením č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, které stanovuje obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praha (dále jen „**Pražské stavební předpisy**“). Dle žalobkyně nebyl dodržen požadavek na rozměry domovních komunikací, neboť došlo ke zmenšení rozměrů chodby na cca 880 mm. Nová bytová jednotka č. Y s novou únikovou cestou nesplňuje limity stanovené v předpisech.
13. Dále žalobkyně v **šestém žalobním bodě** namítala, že závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru (dále jen „HZS“) bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Dle žalobkyně byly změněny parametry chodby jako chráněné únikové cesty takovým způsobem, že již nevyhovují závazným parametrům určeným právními předpisy a příslušnými normami ČSN. Žalobkyně proto požádala o ustanovení znalce v oblasti požární bezpečnosti, akustiky a hygieny. Kromě toho byla závazná stanoviska vydána na základě nesprávných, respektive velmi diskutabilních informací. Nesprávné výchozí

předpoklady se týkají např. otázky zvýšení počtu osob, uživatelů v rozdělovaných jednotkách. HZS nevzal v potaz rozsah realizovaných změn, díky kterým se původní požárně bezpečnostní řešení stavby stalo pro danou situaci nedostatečným. Dotčený orgán si navíc vůbec nevyžádal povinné revizní zprávy společných rozvodů ZTI. Žalobkyně rovněž namítala, že okruh dotčených orgánů nebyl stanoven v souladu s právními předpisy, resp. nebyl stanoven úplně. Chybí např. stanoviska správců sítí a odboru životního prostředí.

14. Pod **sedmým žalobním bodem** žalobkyně namítala, že zásahy stavebníků byly provedeny v rozporu s právními předpisy a příslušnými technickými normami, a to zejména v oblasti elektroinstalace. Zvýšení spotřeby v důsledku rozdělení bytové jednotky neodpovídá kapacitě hliníkové elektroinstalace na společných částech domu. Zřízení nového odběrového místa bylo navíc provedeno bez souhlasu provozovatele distribuční soustavy PREdistribuce a.s. I pro posouzení této otázky žalobkyně navrhla ustanovit znalce. Žalobkyně dále upozornila na to, že revizní technik neměl ke své zprávě o kontrole elektroinstalace ze dne 20. 2. 2019 dostatečné podklady pro její vyhotovení. Obdobné problémy jako u elektroinstalace žalobkyně spatřuje v neodborných zásazích v případě rozvodů vody, odpadů a plynu, statiky a dynamiky. Žalobkyně navrhla ustanovit znalce pro posouzení veškerých inženýrských sítí a rozvodů v jednotkách č. Y a č. Z a veškerých neoprávněných zásahů ve společných částech domu. Stejně tak žádá v případě prověření komplexního aktuálního stavu požárně bezpečnostního řešení stavby.
15. V **osmém žalobním bodě** žalobkyně namítala, že stavba byla realizována bez náležitého stavebního dozoru. Stavebníci postupovali v rozporu s § 160 stavebního zákona, když zahájili stavbu svépomocí bez náležitého zajištění jejího dozoru stavbyvedoucím. Na to byli stavebníci stavebním úřadem upozorněni, a proto následně zajistili stavbyvedoucího Ing. V. L.. Přesto ale reálně dohled vykonáván nebyl.
16. V **devátém žalobním bodě** žalobkyně namítala procesní vady týkající se postupu žalovaného spočívající v odmítání sepsání jejích námitek v rámci protokolů z kontrolní prohlídky. Rovněž jí nebylo doručováno na elektronickou adresu, ač byla uvedena jako primární doručovací adresa.
17. Dle **desátého žalobního bodu** obsahuje správní spis neaktuální a nepravdivé podklady poskytnuté stavebníky zpracovatelům dílčích částí projektové dokumentace. Zpracovatel nemohl vycházet z projektové dokumentace projektanta Ing. Z. P., jelikož ten žádný projekt pro stavebníky nevypracoval.
18. Žalobkyně rovněž v **jedenáctém žalobním bodě** namítala, že se žalovaný dopouští od roku 2010 průtahů řízení, nečinnosti a ignorace nelegálních staveb.
19. Dle žalobkyně bylo napadené rozhodnutí i souhlas s ohlášením stavby vydáno v hrubém rozporu s dobrými mravy, jak uvedla ve **dvanáctém žalobním bodě**. Žalovaný dle žalobkyně zneužívá práva, čímž zasahuje do jejích základních práv a diskriminuje jí jako cizího státního příslušníka.
20. Ve **třináctém žalobním bodě** žalobkyně namítla, že nebyly po stavebnících požadovány hlukové studie ke změně stavby a posouzení hlukem zvýšené emise vůči žalobkyni.
21. S ohledem na uvedené žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

22. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě v první řadě uvedl, že z důvodu nahlížení na kolaudační souhlas jakožto na rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. je třeba, aby byly před podáním žaloby vyčerpány ze strany žalobkyně opravné prostředky. Podle žalovaného nevyužila žalobkyně opravné prostředky zakotvené v § 122 odst. 4 stavebního zákona (přezkumné řízení), a proto považuje žalobu za nepřipustnou, protože by ji měl soud odmítnout.
23. Podle žalovaného žalobkyně nevymezila a neprokázala, jak bylo zasaženo do jejích veřejných subjektivních práv. Žalovaný rovněž upozornil na to, že předmětem řízení je kolaudační souhlas, proto skutečnosti, které stavební úřad zkoumá před vydáním kolaudačního souhlasu, není možné v rámci žaloby projednat. Předmětem souhlasu s provedením ohlášeného záměru a následného kolaudačního souhlasu byla stavební úprava bytové jednotky ve vlastnictví manželů D. Žalovaný uvedl, že není zřejmé, jak mohla být žalobkyně jako vlastník bytové jednotky č. X a spoluvlastník podílu na společných částech domu zkrácena na svých veřejných subjektivních právech povolením užívání rozdělené bytové jednotky č. X na dvě bytové jednotky č. Y a č. Z. Dle žalovaného nedošlo k bourání žádných nosných konstrukcí. Žalovaný připomněl, že do povolení v roce 1995 se jednalo o dvě bytové jednotky, od kolaudace do doby vydání kolaudačního souhlasu v roce 2019 se jednalo o jednu bytovou jednotku a nyní se opět jedná o dvě bytové jednotky.
24. Žalovaný se dále blíže vyjádřil k jednotlivým žalobním námitkám.
25. K **prvnímu žalobnímu bodu** žalovaný uvedl, že ve věci bylo postupováno standardně podle § 122 odst. 2 stavebního zákona. Byla provedena závěrečná kontrolní prohlídka, při níž bylo zjištěno, že je stavba dokončena v souladu s ohlášením stavby a ověřenou projektovou dokumentací. Nebyly zjištěny žádné odchylky od dokumentace, proto nebylo nutné dokládat dokumentaci skutečného provedení v souladu s § 121 odst. 1 stavebního zákona. Byl předložen stavební deník a bylo odkázáno na závazné stanovisko týkající se požární ochrany. Žalovaný rovněž popsal, které konkrétní zákonem požadované doklady byly předloženy ke kolaudaci.
26. K **druhému žalobnímu bodu** pak uvedl, že příčka, kterou žalobkyně nazývá ztužující stěnou, byla povolena rozhodnutím z roku 1995, a to nikoli jako ztužující stěna, ale jednalo se o zazdění vchodu do původního bytu 1+1. V rámci bytu nedošlo k bourání žádných nosných konstrukcí. Jednalo se pouze o bourání a provedení nenosných příček, stavební práce byly minimálního rozsahu. Ohledně elektroinstalace žalovaný uvedl, že byla zřízena skříňka, která byla připevněna přímo na zeď a byla propojena se stávající skříňkou pomocí kabelu o délce 1 m, který byl umístěn pod omítkou. Úpravu skříněk tak žalovaný nepovažoval za stavební úpravy podléhající režimu stavebního zákona podle § 103 stavebního zákona. Tato úprava elektroinstalace ve společných prostorech nebyla ani předmětem žádosti o souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru ani následné kolaudace. Žalovaný dále uvedl, že tvrzení žalobkyně ohledně zásahu do komínových těles a do světlíků není relevantní. Do komínových těles naopak zasáhla žalobkyně, protože s ní bylo vedeno řízení o odstranění stavby. Odstranění světlíků bylo povoleno již v roce 1995.
27. K **třetímu žalobnímu bodu** žalovaný konstatoval, že zásahy do společných částí domu nebyly předmětem souhlasu s provedením ohlášeného záměru, předmětem byla pouze úprava uvnitř bytové jednotky. Skutečnost, zda je dostatečně široká úniková cesta, je

k posouzení odborně způsobilou osobou nebo dotčeným orgánem. Nad rámec žalovaný dodal, že se v bytovém domě č. p. X, P. chráněná úniková cesta nenachází. Dále žalovaný uvedl, že postupoval v souladu s § 104 odst. 1 písm. k) stavebního zákona, resp. s § 126 odst. 4 stejného zákona. Nový účel užívání zcela naplňuje formulář žádosti o vydání kolaudačního souhlasu.

28. Žalovaný dále ke **čtvrtému žalobnímu bodu** uvedl, že souhlas s ohlášením stavebního záměru a kolaudační souhlas jsou dva odlišné instituty. Co se týče souhlasu s provedením ohlášeného záměru, žalobkyně podala návrh na jeho přezkum, přičemž nadřízený správní orgán neshledal důvod pro jeho zrušení. Žalobkyně kromě toho mohla proti vydanému souhlasu se stavebním záměrem brojit cestou správní žaloby, což ale neučinila.
29. Žalobkyně kromě toho neuvedla, jaké konkrétní změny byl žalovaný povinen v rámci změny stavby před jejím dokončením projednat. Žalovaný opět zopakoval, že se žádná změna stavby před dokončením nevedla, neměnil se její vzhled a způsob užívání se změnil tak, že se z jedné bytové jednotky staly dvě bytové jednotky. Nezměnila se funkce užívání jako bytové prostory. S provedením ohlášeného záměru se nezměnila plocha bytu a stavební úpravy byly prováděny pouze uvnitř bytu. V místě příčky povolené v roce 1995 byly povoleny opět dveře, což nelze považovat za zásah do nosných konstrukcí. Úpravy elektroinstalace nelze považovat za zásahy do nosné konstrukce a nelze hovořit o rozsáhlých stavebních pracích.
30. K **pátému žalobnímu bodu** žalovaný sdělil, že stavební úpravy nepodléhaly povolení. Pokud by došlo k porušení Pražských stavebních předpisů, vlastník stavby by byl povinen provést nápravu.
31. Dle žalovaného nejsou námitky uvedené v **šestém žalobním bodě** stran nezákonnosti závazného stanoviska HZS na místě, neboť předmětem kolaudačního souhlasu byly pouze úpravy uvnitř bytové jednotky č. Y. Požárně bezpečnostní řešení vypracoval technik se specializací na požární bezpečnost staveb. Názory žalobkyně jsou ničím nepodložená tvrzení.
32. Žalovaný dále k **sedmému žalobnímu bodu** sdělil, že revidovaná elektrická instalace je dle kontrolní zprávy ze dne 19. 2. 2019 schopná bezpečného provozu. Zřízení nového distribučního místa bylo provedeno se souhlasem provozovatele distribuční soustavy PREdistribuce a.s. na základě smlouvy ze dne 8. 3. 2018.
33. K námitce ohledně absence stavebního dozoru formulované v **osmém žalobním bodě** žalovaný uvedl, že bylo započato s prováděním stavby bez stavebního dozoru. Stavebníci byli na své pochybení upozorněni a následně závadný stav napravili zajištěním stavbyvedoucí V. L. Pokud stavebník v průběhu realizace stavby závady napraví, není důvod pro nevydání kolaudačního souhlasu.
34. Dle žalovaného se tvrzení žalobkyně o procesních pochybení (**devátý žalobní bod**) nezakládá na pravdě. Na elektronickou adresu bylo žalobkyni doručováno, jelikož ale žalobkyně nepotvrzovala přijetí obdržených písemností, doručoval žalovaný jak na její elektronickou adresu, tak prostřednictvím držitele poštovní licence.
35. Co se týče **desátého žalobního bodu**, žalovaný uvedl, že stavba byla prováděna jako stavební úprava, pro které není předepsána projektová dokumentace zpracovaná autorizovanou osobou. Žalovanému přitom byly doloženy náležitosti stanovené v § 104 odst. 1 písm. k) stavebního zákona.

36. Námitky v **jedenáctém žalobním bodě** žalovaný odmítl, neboť se netýkají projednávané věci, tedy kolaudačního souhlasu. Veškeré podněty a stížnosti žalobkyně byly řádně vyřízeny.
37. Vůči tvrzenému jednání v rozporu s dobrými mravy uvedenému ve **dvanáctém žalobním bodě** se žalovaný ohradil. Uvedl, že podstatou celé věci je dlouhotrvající nevraživost žalobkyně vůči úředním osobám stavebního odboru stejně jako nevraživost mezi některými spoluvlastníky bytového domu.
38. Žalovaný dále uvedl, že nebyl oprávněn požadovat po stavebnících hlukové studie, jak žalobkyně požadovala ve **třináctém žalobním bodě**, neboť emise hlukem se při užívání bytu nezvýší používáním dveří.
39. Žalovaný s ohledem na uvedené navrhnul, aby soud žalobu odmítl, případně neshledá-li k tomu důvody, aby ji zamítl.
40. Soud pro pořádek dodává, že ve věci vyrozuměl též stavebníky, resp. pozdější vlastníky dotčené jednotky č. Y. Ti však práva osob zúčastněných na řízení neuplatnili.

IV. Průběh jednání ve věci a další podání žalobkyně

IV.1 Průběh ústního jednání

41. Při ústním jednání konaném dne 30. 8. 2021 setrvali účastníci na svých procesních stanoviscích a obsahu svých podání, přičemž zástupce žalobkyně akcentoval existující odchylky provedených prací od dokumentace pro ohlášení stavebního záměru ve vztahu k zásahům do elektroinstalace. Ty podle něj nebyly v rámci souhlasu s ohlášením stavebního záměru řešeny. Žalovaný pak zdůraznil zmatečnost žalobní argumentace žalobkyně.
42. Soud dále konstatoval podstatný obsah správního spisu a se zástupcem žalobkyně vyjasnil, že řada k důkazu navržených listin se ve správním spise (kterým se dle ustálené rozhodovací praxe správních soudů nedokazuje) nachází. Konkrétně šlo o zápisy z kontrolních prohlídek stavby, fotodokumentaci, prohlášení vlastníka o rozdělení jednotek z roku 2004 či úřední záznam žalovaného ze dne 22. 10. 2018, zachycující řešení žádosti o prošetření probíhajících prací na elektroinstalaci. Pokud jde o další důkazní návrhy, na kterých zástupce žalobkyně setrval (provedení znaleckých posudků k celkovému posouzení provedených změn, posouzení zaměření a změn podlahových ploch jednotek a společných částí domu, resp. posouzení požární bezpečnosti a akustiky, stanovy SVJ z roku 2012, svědecké výpovědi a půdorys bytových jednotek přiložený k doplnění žaloby ze dne 26. 3. 2020), tyto důkazy soud neprovedl – dílem proto, že byly pro posouzení projednávané věci irelevantní (stanovy SVJ z roku 2012; viz níže), dílem pak proto, že skutkový stav věci jednoznačně vyplývá z obsahu správního spisu, přičemž žalobkyně jej svými námitkami relevantně nezpochybnila. Ve vztahu k fotodokumentaci a dalším podkladům ostatně žalobkyně nad rámec obsahu správního spisu nic nepředložila, přičemž ten obsahuje jak fotodokumentaci, vlastní dokumentaci stavby, stejně jako zápisy z kontrolních prohlídek, stavební deník aj. Co se týče navržených znaleckých posudků, žalobkyně také nijak blíže neosvětlila, jaké konkrétní odborné otázky by měly být ve vztahu k předmětu tohoto řízení (kolaudačnímu souhlasu) navrženými znaleckými posudky zjištěny, stejně jako to, k čemu by měli v tomto ohledu vypovídat navržení svědci.

IV.2 Žádost žalobkyně o odročení jednání

/vč. předložení plné moci obecnému zmocněnci a žádosti o řádné doručování všech soudních písemností/

43. Krátce po skončení ústního jednání soud zjistil, že na podatelnu soudu (a také emailovou adresu předsedy senátu) bylo dne 30. 8. 2021 v čase 13:58 hod. (začátek jednání byl nařízen na 13:30 hod.) doručeno podání žalobkyně činěné prostřednictvím emailové komunikace (podepsané autorizovaným elektronickým podpisem), ve kterém žalobkyně uvedla, že dne 30. 8. 2021 v čase 13:35 našla nesrozumitelnou emailovou zprávu od Mgr. Žižky, které nerozuměla, jelikož byla činěna v cizím jazyce. Žalobkyně své podání označila jako oznámení o generálním procesním zplnomocnění PO Liberta liga (přiložila plnou moc ze dne 15. 3. 2021) a žádost o změnu právního zástupce z titulu dlouhodobé nespolupráce. Dále poukázala, resp. zopakovala své výhrady k doručování soudních písemností cizím státním příslušníkům do ciziny (na Slovensko), jakož i nesrozumitelnosti českého jazyka (žádala o ustanovení tlumočníka), stejně tak znovu uplatnila žádost o mezinárodní právní pomoc a ustanovení kvalifikovaného zástupce a dále opětovně zaslání poučení o složení soudu a dalších písemností elektronicky. Uvedla, že nesouhlasí s meritorním projednáním věci bez její osobní přítomnosti.
44. Přes značně nepřehledný a zmatečný obsah vyhodnotil soud toto podání jako žádost o zrušení ustanovení dosavadního zástupce žalobkyně (a ustanovení jiného zástupce) a dále o odročení jednání. Tímto podáním se však soud nemohl před vyhlášením rozsudku zabývat, neboť se o něm dozvěděl až po skončení ústního jednání. Vzhledem k době nařízeného začátku ústního jednání je přitom zřejmé, že žalobkyně své podání soudu nezaslala včas, a k tomu, že se s ním soud seznámil opožděně, došlo čistě z důvodů na straně žalobkyně. S přihlédnutím k načasování celého podání, jakož i jeho obsahu, lze nadto takový postup hodnotit jako obstrukční, činěný nejspíše ve snaze komplikovat průběh celého řízení a jeho řádné skončení. Tvzení, že žalobkyně zprávu od Mgr. Žižky (patrně mělo jít o informaci o nařízeném jednání) otevřela až v čase 13:35 hod., lze vzhledem k značnému rozsahu jejího podání a okamžiku jeho přijetí podatelnu soudu (již 13:58 hod.) vnímat jako nevěrohodné, zvláště pak tehdy, pokud dosavadní komunikační problémy omlouvá zhoršenou dostupností internetu, zatímco podání činí právě prostřednictvím veřejné datové sítě (emailem) a dožaduje se v něm (sic!) elektronického doručování písemností; nevěrohodným se jeví i tvrzení, že zpráva Mgr. Žižky „zapadla“ mezi spam, neboť z tohoto i předchozích podání žalobkyně je zřejmé, že spolu dříve komunikovali. O nevěrohodnosti tvrzení žalobkyně konečně svědčí o to, že přiložená procesní plná moc vystavená spolku Liberta liga je z března 2021 a soudu tak mohla být zaslána nepochybně dříve.
45. Soud přitom zdůrazňuje, že předvolání k ústnímu jednání bylo zástupci žalobkyně doručeno 31. 7. 2021 a bylo v něm výslovně uvedeno, že se předvolání vztahuje i na jím zastupovaného účastníka – žalobkyni (vzor 27). K předvolání k jednání tak došlo řádně a v dostatečném časovém předstihu před jeho konáním. Soud nadto vychází z toho, že právě prostřednictvím zástupce, jehož ustanovení se žalobkyně v průběhu řízení opakovaně domáhala, byla zajištěna zvýšená ochrana práv žalobkyně v řízení, a to včetně zajištění řádného doručování písemností, jež žalobkyně rovněž opakovaně činila problematickým. Pokud činnost ustanoveného zástupce nyní napadá, činí tak ve zcela obecné rovině a nijak nerozvádí, v čem konkrétně ustanovený zástupce neplní své povinnosti; nehledě na to, že tak činí zcela zmatečně, neboť předkládá procesní plnou moc vystavenou spolku Liberta liga a zároveň žádá o ustanovení jiného zástupce. Soud tak neshledal důvod pro zrušení

ustanovení Mgr. Žižky zástupcem žalobkyně, přičemž vzhledem k výše uvedenému již o návrhu žalobkyně samostatně nerozhodoval. Kromě toho, v tomto stádiu řízení již povinnost ustanoveného zástupce spočívá fakticky toliko v převzetí doručení písemného vyhotovení rozsudku. Zde soud jen pro pořádek k žádosti žalobkyně o elektronické doručování písemností dodává, že písemné vyhotovení rozsudku se doručuje toliko zástupci (viz § 42 odst. 2 s. ř. s.). V usnesení ze dne 20. 1. 2020, č. j. 10 A 85/2019 - 121, pak zdejší soud žalobkyni vysvětlil, že vzhledem k ustanovení zástupce pro řízení není třeba přistoupit rovněž k ustanovení soudního tlumočníka, přičemž na tomto závěru nemá důvod ničeho měnit.

46. Konečně, pokud jde o předložení plné moci spolku Liberta liga, soud poukazuje na to, že podle § 24 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. platí, že zástupcem účastníka může být jen fyzická osoba (nejde-li o stanovené výjimky, jež však žalobkyně netvrdila). K této plné moci tak soud vůbec nepřihlížel. Nepřihlížel proto ani k dalšímu podání, jež dne 30. 8. 2021 v čase 14:27 hod. soudu prostřednictvím veřejné datové sítě zaslala paní V. S., předsedkyně uvedeného spolku, jež se přihlásila do tohoto soudního řízení.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

47. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a jedná se o žalobu přípustnou. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal na základě skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí a v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
48. Na úvod soud předesílá, že předmětem přezkumu je kolaudační souhlas vydaný podle § 122 stavebního zákona. Ten byl v souladu s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2019, č. j. 1 As 436/2017 - 43, přezkoumán jako rozhodnutí správního orgánu dle § 65 odst. 1 s. ř. s. Zmíněným usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu došlo k revizi právního názoru stran povahy souhlasů vydaných zejména podle § 96, § 106, § 122, § 127 a § 128 stavebního zákona. Dle názoru Nejvyššího správního soudu jsou uvedené souhlasy rozhodnutími správního orgánu dle § 65 odst. 1 s. ř. s. a tedy soudně přezkoumatelné nikoliv na základě zásahové žaloby (§ 82 a násl. s. ř. s.), ale na základě žaloby proti rozhodnutí správního orgánu (§ 65 a násl. s. ř. s.).
49. V první řadě soud nepřistoupil k odmítnutí žaloby pro nevyčerpání řádných opravných prostředků, jak navrhoval žalovaný. Podle § 122 odst. 4 věty čtvrté stavebního zákona *„(s)ouhlas lze přezkoumat v přezkumném řízení, které lze zahájit do 1 roku ode dne, kdy souhlas nabyl právních účinků. Rozhodnutí ve věci v přezkumném řízení v prvním stupni nelze vydat po uplynutí 15 měsíců ode dne, kdy souhlas nabyl právních účinků. K přezkumnému řízení je příslušný správní orgán nadřízený stavebnímu úřadu, který souhlas vydal.“* Zmíněné ustanovení umožňuje kolaudační souhlas přezkoumat pouze v přezkumném řízení. Přezkumné řízení nicméně není řádným opravným prostředkem, ale prostředkem dozorcím, který se uplatňuje z moci úřední. K provedení přezkumného řízení lze podat podnět, k zahájení řízení ale může dojít výlučně z úřední povinnosti, nikoliv přímo v důsledku podnětu účastníka. Účastník, který takový podnět podá, nemá na přezkoumání pravomocného rozhodnutí v přezkumném řízení právní nárok. Z tohoto důvodu nelze mít za to, že žalobkyně nevyčerpala před podáním žaloby řádné opravné prostředky, neboť žádné takové prostředky proti kolaudačnímu souhlasu neměla.

50. Soud se neztotožnil ani s argumentem žalovaného, že žalobkyně nemohla být nijak zkrácena na svém veřejném subjektivním právu. Žalobkyně je vlastníkem bytové jednotky sousedící s rozdělenou bytovou jednotkou. Při vydání kolaudačního souhlasu, tedy povolení k užívání stavby, stavební úřad zkoumá, zda byla stavba provedena v souladu s příslušným povolením anebo ohlášením podle stavebního zákona, kterým bylo založeno oprávnění k realizaci stavby, v projednávaném případě se jednalo o souhlas s provedením stavebního záměru. Žalobkyně, jakožto soused vlastníků rozdělené jednotky tak mohla být kolaudačním souhlasem potenciálně dotčena na svém vlastnickém právu. Kromě toho, i v rámci kolaudačního souhlasu může dojít ke schválení změny stavby před jejím dokončením podle § 118 odst. 6 a 7 stavebního zákona. Jelikož je rozdělená bytová jednotka součástí bytového domu ve spoluvlastnictví žalobkyně, může být těmito změnami zasažena na svých veřejných subjektivních právech.
51. Soud proto přistoupil k přezkumu jednotlivých žalobních námitek, přičemž nejprve posoudil námitky uvedené pod prvním, čtvrtým a desátým žalobním bodem, neboť se vzájemně překrývají. Pod **prvním žalobním bodem** žalobkyně namítala, že žádost o vydání kolaudačního souhlasu nebyla úplná, jelikož neobsahovala předepsané přílohy, které jsou požadovány právním předpisem. Žalobkyně dále pod **čtvrtým žalobním bodem** namítala, že souhlas s provedením stavebního záměru je jedním z podmiňujících úkonů pro vydání kolaudačního souhlasu a měl by být proto předmětem soudního přezkumu. V **desátém žalobním bodě** dodala, že správní spis není aktuální a že projektant Ing. Z. P. žádný projekt pro stavebníky nevypracoval.
52. Soud vycházel z následující právní úpravy:
53. Podle § 121 odst. 1 stavebního zákona „(s)tavebník předloží stavebnímu úřadu spolu se žádostí o vydání kolaudačního souhlasu, údaje určující polohu definičního bodu stavby a adresního místa, dokumentaci skutečného provedení stavby, pokud při jejím provádění došlo k nepodstatným odchylkám oproti ověřené dokumentaci nebo ověřené projektové dokumentaci uvedeným v § 118 odst. 7. Jde-li o stavbu technické nebo dopravní infrastruktury, předloží dokumentaci geodetické části skutečného provedení stavby. Pokud je stavba předmětem evidence v katastru nemovitostí nebo její výstavbou dochází k rozdělení pozemku, doloží stavebník též geometrický plán. Pokud se stavba nachází na území obce, která vede technickou mapu obce a pro účely jejího vedení vydala obecně závaznou vyhlášku, stavebník rovněž doloží doklad o tom, že příslušnému obecnímu úřadu byly ohlášeny a doloženy změny týkající se obsahu technické mapy obce.“ (zvýraznění doplněno soudem)
54. Podle § 122 odst. 1 stavebního zákona „(s)tavebník v žádosti uvede identifikační údaje o stavbě a předpokládaný termín jejího dokončení. Pro vydání kolaudačního souhlasu stavebník opatří závazná stanoviska dotčených orgánů k užívání stavby vyžadovaná zvláštními právními předpisy.“
55. Podle § 122 odst. 2 stavebního zákona „(s)tavební úřad do 15 dnů ode dne doručení žádosti stavebníka stanoví termín provedení závěrečné kontrolní prohlídky stavby a současně uvede, které doklady při ní stavebník předloží. Závěrečná kontrolní prohlídka stavby musí být vykonána do 45 dnů ode dne doručení žádosti o vydání kolaudačního souhlasu. Při závěrečné kontrolní prohlídce stavební úřad projedná nepodstatné odchylky od ověřené dokumentace nebo ověřené projektové dokumentace uvedené v § 118 odst. 7.
56. Podle § 122 odst. 3 stavebního zákona „(j)e-li žádost o kolaudační souhlas úplná a dokončená stavba, popřípadě část stavby schopná samostatného užívání, je v souladu s povolením stavby a

dokumentací, nebo ověřenou projektovou dokumentací, v souladu se stanovisky nebo závaznými stanovisky, popřípadě rozhodnutími dotčených orgánů, byla-li vydána podle zvláštních právních předpisů, jsou dodrženy obecné požadavky na výstavbu a skutečné provedení stavby nebo její užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život nebo zdraví zvířat, bezpečnost anebo životní prostředí, stavební úřad vydá do 15 dnů ode dne provedení závěrečné kontrolní prohlídky kolaudační souhlas, který je dokladem o povoleném účelu užívání stavby.“ (zvýraznění doplněno soudem)

57. Podle § 104 odst. 1 písm. k) stavebního zákona „(o)hlášení stavebnímu úřadu postačí u stavební úpravy pro změny v užívání části stavby, kterými se nezasahuje do nosných konstrukcí stavby, nemění se její vzhled a nevyžadují posouzení vlivů na životní prostředí.“
58. Podle § 105 odst. 8 stavebního zákona „(k) ohlášení stavebních úprav podle § 104 odst. 1 písm. k) stavebník připojí **dokumentaci, která obsahuje jednoduchý technický popis jejich provedení a stavební nebo montážní výkresy specifikující navrhované stavební úpravy.**“ (zvýraznění doplněno soudem)
59. V první řadě je nezbytné od sebe odlišit souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru a kolaudační souhlas. Z podané žaloby totiž vyplývá, že žalobkyně své námitky směřuje nejen proti kolaudačnímu souhlasu, ale rovněž proti souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru. Ohlášení stavebního záměru je v podstatě zjednodušeným postupem stavebního povolení, na jehož základě může stavebník realizovat stavební záměr. V této fázi stavebník dokládá stavební dokumentaci či projektovou dokumentaci, souhlas s provedením stavebního záměru a další náležitosti stanovené v § 104 stavebního zákona. Kolaudační souhlas nastupuje ve fázi následující po vydání stavebního povolení či souhlasu. Jedná se o zjednodušený postup kolaudačního řízení, v jehož rámci stavební úřad posuzuje, zda je dokončená stavba způsobilá samostatného užívání a zda byla provedena v souladu s příslušným povolením či souhlasem.
60. Pokud jde o námitky směřující proti chybějící či nedostatečné projektové dokumentaci a nezákonnosti souhlasu s provedením ohlášeného záměru, soud předesílá, že zákon v tomto případě projektovou dokumentaci vůbec nevyžadoval, neboť stavebníci ohlašovali stavbu uvedenou v § 104 odst. 1 písm. k) stavebního zákona. Jak bude rozebráno níže, z ničeho nevyplývá, že by bylo zasahováno do nosných konstrukcí, a tedy stavební záměr by nespadal pod režim ohlášení podle § 104 odst. 1 písm. k) stavebního zákona.
61. K ohlášení takové stavby postačí doložení dokumentace (nikoliv projektové dokumentace), která obsahuje jednoduchý technický popis provedení stavebních prací a stavební nebo montážní výkresy specifikující navrhované stavební úpravy (§ 105 odst. 8 stavebního zákona). Vypracování dokumentace ohlašovaných stavebních úprav nepatří k vybraným činnostem ve výstavbě ve smyslu [§ 158 stavebního](#) zákona, může ji proto kromě projektanta vypracovat i osoba uvedená v [§ 159 odst. 4 stavebního](#) zákona, tedy osoba, která má vysokoškolské vzdělání stavebního nebo architektonického směru anebo střední vzdělání stavebního směru s maturitní zkouškou a alespoň 3 roky praxe v projektování staveb.
62. Ze správního spisu bylo zjištěno, že k ohlášení stavby z roku 2018 bylo doloženo prohlášení stavebníků popisující technické provedení stavebních úprav. Dále byly doloženy nákresy vyznačující původní stav (před rokem 1995, kdy se jednalo o dvě bytové

jednotky), současný stav (po roce 1995, kdy byly dvě bytové jednotky sloučeny do jedné bytové jednotky) a navrhované stavební úpravy (opětovné rozdělení na dvě bytové jednotky, jak tomu bylo před rokem 1995). Kromě toho stavebníci doložili projektovou dokumentaci z roku 1995, zpracovanou Ing. P., která obsahuje technický popis stavebních úprav pro řízení z roku 1995, kdy došlo ke sloučení původně dvou bytových jednotek, a tomu odpovídající nákresy a dále požárně-bezpečnostní řešení Ing. H. z konce roku 2017.

63. Soud přitom musí přisvědčit žalobkyni potud, že přiložený nákres navrhovaného stavebního záměru opětovného rozdělení bytové jednotky, jakožto v tomto směru rozhodný podklad, není podepsán ani označen razítkem Ing. P.. Zároveň byl technický popis stavebních úprav popsán pouze stavebníky v jejich ohlášení, žádná technická část dokumentace z roku 2018 přiložena nebyla. Přesto ale stavební úřad stavebníkům vydal souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru, čímž stavební záměr obrazně řečeno posvětil, a to vč. přiložené dokumentace.
64. Uvedené pochybení, ke kterému došlo při ohlášení stavebního záměru a jeho následném odsouhlasení, ovšem není důvodem pro zrušení kolaudačního souhlasu. Námitky týkající se dokumentace bylo nutné řešit právě v rámci souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru ze dne 13. 4. 2018, č. j. P4/040707/18/OST/LUKO, a obrany proti němu. Žalobkyně sice podala podnět k přezkumu souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru, žádnou další obranu ale neuplatnila. Žalobkyně přitom mohla napadnout uvedený souhlas žalobou proti nezákonnému zásahu (v souladu s judikaturou týkající se souhlasů dle stavebního zákona před zmíněným usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2019, č. j. 1 As 436/2017 - 43). To ale neučinila, přičemž v rámci soudního přezkumu kolaudačního souhlasu nelze proti souhlasu s ohlášeným stavebním záměrem již nadále brojit.
65. K tomu lze odkázat i na žalobkyní citované usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2019, č. j. 6 As 211/2017 - 88, č. 3948/2019 Sb. NSS, kde kasační soud uvedl následující: „[35] Rozšířený senát tedy, veden shora uvedenými úvahami a nutností zajištění účinnosti ochrany práv jednotlivců poskytované správními soudy v souladu s ústavními imperativy v plné jurisdikci, musel přistoupit ke změně dosavadní judikatury vztahující se k zohlednitelnosti zrušení podmiňujícího aktu při soudním přezkumu podmíněného aktu při jejich řetězení dle § 75 odst. 1 s. ř. s. Právo na spravedlivý proces vyžaduje, aby nezákonnost podmiňujícího aktu autoritativně zjištěná rozhodnutím o jeho zrušení či změně v příslušném řízení mohla být k řádně uplatněné žalobní námitce žalobce zohledněna v řízení o žalobě proti podmíněnému aktu i při jejich řetězení. **Žalobce však může dosáhnout zrušení podmíněného rozhodnutí pouze v případě, že podmiňující rozhodnutí bylo předtím zrušeno či změněno pro nezákonnost buď soudem ve správním soudnictví nebo správními orgány v řízení o mimořádných či dozorcích prostředcích. Tento závěr není v rozporu s úpravou obsaženou v § 75 odst. 1 s. ř. s., neboť soud zohlední pouze takovou nezákonnost podmiňujícího rozhodnutí, jejíž důvod byl dán již v době vydání podmíněného rozhodnutí, avšak která dosud nebyla autoritativně zjištěna. (...)**

[37] V žádném případě však aplikace této zásady nemůže vést k tomu, aby v řízení o žalobě proti podmíněnému rozhodnutí byly samostatně uplatňovány a posuzovány skutkové a právní otázky týkající se svou povahou výlučně předmětu řízení o podmiňujícím rozhodnutí (aniž by je žalobce namítal v žalobě proti podmiňujícímu rozhodnutí), a aby tak byla prolamována koncentrace stanovená v příslušných ustanoveních stavebního zákona. (zvýraznění doplněno soudem)

66. Rovněž lze připomenout rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2009, č. j. 8 As 8/2008 - 33, dle nějž „[k]olaudační rozhodnutí (nyní kolaudační souhlas, pozn. soudu) se vydává v době, kdy posuzovaná stavba nejenže byla povolena a námitky proti jejímu povolení byly vypořádány, ale již existuje a je připravena plnit svůj účel. Smyslem kolaudačního řízení a rozhodnutí je posoudit, zda stavba byla provedena ve shodě s tím, jak byla povolena, a zda je způsobilá řádně plnit svůj účel. Stavební úřad kolaudací tak završuje proces kontroly toho, zda byly dodrženy podmínky stanovené v řízení územním a stavebním, tedy v řízeních předcházejících zahájení stavby, v nichž se rozhodovalo o tom, jak bude daná stavba provedena (vč. budoucího užívání). Právě v těchto řízeních mohou uplatňovat nejružnější námitky proti dané stavbě osoby, jejich „vlastnická či jiná práva“ mohou být stavbou přímo dotčena.“
67. Přestože žalobkyně neměla k dispozici žádné řádné opravné prostředky proti souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru, mohla se proti němu bránit správní žalobou. V projednávané věci již nelze posuzovat námitky směřující proti tomuto souhlasu, tedy podmiňujícímu rozhodnutí. Souhlas s provedením ohlášeného záměru nebyl v žádném řízení (přezkumném ani soudním) zrušen, proto platí presumpce jeho zákonnosti. Námitky týkající se souhlasu s provedením ohlášeného záměru tak nejsou relevantní. Soud se proto nemůže zabývat tím, zda měl být souhlas vydán, či nikoliv. Pokud by soud z důvodu výše uvedeného pochybení zrušil kolaudační souhlas, nastala by navíc nelogická situace, neboť by stavebníci stále měli oprávnění provést stavbu na základě souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru, neboť ten zrušen nebyl. Stavební úpravy v souladu s ním provedené by nebyly nelegální stavbou a stavebníci by nebyli povinni je odstranit, nemohli by ale stavbu užívat.
68. Co se týče vlastního kolaudačního souhlasu, k žádosti o jeho vydání byly doloženy veškeré požadované podklady, a to závazné stanovisko HZS č. j. HSAA-2839-2/2019, zpráva o kontrole elektroinstalace ze dne 20. 2. 2019, osvědčení o způsobilosti kanalizace a vodoinstalace ZTI ze dne 14. 2. 2019, zpráva o revizi plynového zařízení ze dne 19. 2. 2019 a potvrzení o demontáži plynového rozvodu a spotřebiče oprávněnou osobou ze dne 19. 2. 2019. Byla provedena závěrečná kontrolní prohlídka, doložen stavební deník a prohlášení stavbyvedoucí, že stavba byla provedena v souladu s dokumentací.
69. Soud k tomu uvádí, že žalovaný měl v rámci kolaudačního souhlasu povinnost posoudit, zda byly stavební úpravy provedeny v souladu se souhlasem s provedením ohlášeného stavebního záměru a dokumentací. Tu přitom splnil. Žalovaný k tomu ostatně měl dostatečné podklady. Výkres rozdělení bytové jednotky a technický popis stavebních úprav jsou dostatečně jasné a konkrétní. Kromě toho měl žalovaný k dispozici kompletní projektovou dokumentaci z roku 1995, kde je zaznamenán stav před spojením bytové jednotky v roce 1995, tedy stav, který byl stavebníky obnoven. Samostatná dokumentace pro kolaudační souhlas (dokumentace skutečného provedení stavby) se pak předkládá jen tehdy, pokud došlo k (nepatrným) odchylkám oproti povolení či souhlasu s ohlášením, resp. ověřené dokumentaci. Jak přitom bude rozebráno níže, stavební úpravy byly provedeny v souladu s výkresem i popisem stavebních úprav, stavebníci proto již žádnou další dokumentaci předkládat nemuseli. Lze proto uzavřít, že žalovaný neměl povinnost vést kolaudační řízení.
70. Co se týče dílčí žalobní námitky uvedené pod **čtvrtým žalobním bodem**, že souhlas s provedením stavebního záměru byl udělený v rozporu s § 106 stavebního zákona, jelikož

stavebníci neměli příslušný souhlas podle § 184a stavebního zákona, tj. souhlas společenství vlastníků jednotek přijatý potřebným počtem hlasů, ani ta není důvodná.

71. Stejně jako otázka dokumentace ani souhlas společenství vlastníků jednotek s ohlášeným stavebním záměrem není předmětem projednávané věci. Takovou argumentaci mohla žalobkyně uplatnit pouze proti souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru. Souhlas vlastníka dle § 184a stavebního zákona není přílohou žádosti o kolaudační souhlas. Ten byl dokládán v rámci ohlášení stavebního záměru. Nad rámec uvedeného lze dodat, že ačkoli není souhlas ze dne 1. 12. 2017, přiložený k ohlášení stavebního záměru, vyznačen přímo na situačním výkresu, pokládá ho soud za dostatečně určitý. Vyplývá z něj totiž, že byl stavebníkům udělen souhlas se stavebními pracemi a úpravami, kterých je k reálnému rozdělení bytu zapotřebí, zejména k vystavění vstupních dveří a výstavbě zdi, která reálně rozdělí byt na dvě samostatné jednotky.
72. Pokud se žalobkyně domnívá, že souhlas společenství vlastníků jednotek v domě č. p. X nebyl platně udělen, může se bránit soukromoprávní cestou v civilním sporu, což ostatně dle svého tvrzení učinila.
73. Ve **druhém žalobním bodě** žalobkyně namítala, že byla stavba provedena v rozporu s dokumentací předloženou pro souhlas s provedením stavebního záměru. Konkrétně namítala, že byly provedeny zásahy ve společné části domu, zásahy do elektroinstalace, byla vybourána výstužná (nosná) stěna, změněna podlahová plocha, bylo zasaženo do komínového tělesa a světlíku.
74. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 15. 3. 2019 byla provedena závěrečná kontrolní prohlídka, přičemž dle protokolu č. j. P4/082647/19/LUKO proběhly stavební práce v souladu se souhlasem s ohlášením stavebního záměru, dokumentací, závaznými stanovisky. Na jejím základě bylo zjištěno, že byly dodrženy obecné požadavky na výstavbu a provedení a užívání stavby nebude ohrožovat život, veřejné zdraví, život nebo zdraví zvířat, bezpečnost anebo životní prostředí. Obsahem spisu je rovněž stavební deník, z něhož *prima facie* nevyplývá, že by došlo k vybourání nosné stěny, že by byla měněna podlahová plocha rozdělené bytové jednotky či bylo zasaženo do komínového tělesa; to bez dalšího nevyplývá ani z fotodokumentace obsažené ve správním spise. Světlík byl přitom uzavřen již v roce 1995, jak vyplývá z projektové dokumentace z roku 1995 zpracované Ing. P.. Soulad provedení prací s dokumentací a stavebním záměrem potvrdila i stavbyvedoucí. Tvrzení žalobkyně naopak není ničím podloženo – nijak se tak nevypořádává s argumenty žalovaného předestřenými soudu a nenabízí žádnou konkrétní indicii svědčící o tom, že jde skutečně o opodstatněné tvrzení. Pokud přitom podle žalobkyně proběhly stavební práce jinak, než jak vyplývá ze správního spisu, byla povinna takovou skutečnost prokázat, což však neučinila. S ohledem na to, že soud neměl z pohledu skutkového stavu žádné pochybnosti či otázky odborného rázu, nepřistoupil k zadání zpracování znaleckých posudků, jak navrhovala žalobkyně (jednalo se o důkaz zcela nadbytečný).
75. Co se týče elektroinstalace v rámci rozdělené bytové jednotky, v první řadě je potřeba poukázat na to, že byla provedena revize, dle níž je elektroinstalace po rozdělení bytových jednotek bezpečná. Žalobkyní napadané elektroměry na společné chodbě, tedy ve společných prostorech domu, pak nebyly předmětem souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru ani kolaudačního souhlasu (který byl vydán právě v rozsahu stavebních úprav, na něž byl vydán souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru). Proto

nemohou být ani předmětem tohoto soudního přezkumu, když ani v žádosti o kolaudační souhlas se o elektroměrech nehovoří. Pokud se přitom elektroměrů netýkal souhlas s vlastním ohlášením stavebního záměru, nelze tvrdit, že by byly provedeny (a snad kolaudačně schváleny) v rozporu s ním. Nad rámec uvedeného lze navíc dodat, že posunutí skříně s elektroměrem ani nevyžaduje samostatné povolení či ohlášení dle § 103 odst. 1 písm. d) stavebního zákona, jak uvedl již žalovaný, neboť nebylo zasazeno do nosných konstrukcí stavby, nezměnil se celkový vzhled stavby ani způsob jejího užívání. Bytový dům není zároveň kulturní památkou. Rovněž nelze mít za to, že by se touto v podstatě nepatrnou úpravou změnila požární bezpečnost celého bytového domu. Případnou otázkou soukromoprávního oprávnění k zásahu do společných částí domu se pak zdejší soud nemohl v tomto řízení zabývat.

76. Konečně, jelikož stavba nebyla (oproti souhlasu s ohlášeným záměrem) před dokončením změněna, nebylo třeba postupovat ani podle § 118 odst. 6 stavebního zákona, tedy změnu schválit rozhodnutím stavebního úřadu vydaným na místě při kontrolní prohlídce stavby. Stejně tak nebyly zjištěny ani žádné nepodstatné odchylky v provedení stavebních úprav ve smyslu § 118 odst. 7 stavebního zákona oproti dokumentaci, proto nebyli stavebníci povinni doložit dokumentaci skutečného provedení stavby podle § 121 odst. 1 stavebního zákona.
77. Ani tuto žalobní námitku proto soud neshledal jako důvodnou.
78. Soud neshledal jako důvodnou ani námitku formulovanou ve **třetím žalobním bodě**, dle níž došlo ke změně v účelu užívání stavby ve smyslu kritérií podle § 126 odst. 2 stavebního zákona, neboť se nejednalo o rozdělení bytové jednotky na dvě samostatné bytové jednotky, ale o zcela novou kompletní výstavbu dvou samostatných jednotek s příslušenstvím.
79. Podle § 126 odst. 2 stavebního zákona *„(z)měna v účelu užívání stavby, v jejím provozním zařízení, ve způsobu výroby nebo v jejím podstatném rozšíření a změna v činnosti, jejíž účinky by mohly ohrozit život a veřejné zdraví, život a zdraví zvířat, bezpečnost nebo životní prostředí, nebo změna doby trvání dočasné stavby nebo změna dočasné stavby na stavbu trvalou, je přípustná jen na základě souhlasu nebo povolení stavebního úřadu. Ustanovení § 81 není dotčeno.“*
80. Podle § 126 odst. 4 stavebního zákona *„(p)okud je změna v užívání stavby podmíněna změnou dokončené stavby, která vyžaduje ohlášení nebo stavební povolení, stavební úřad projedná změnu dokončené stavby. Podle charakteru změny dokončené stavby se postupuje podle § 78 až 96a a § 104 až 117. V ohlášení nebo v žádosti o stavební povolení nebo v oznámení podle § 117 se současně uvede navrhovaná změna v užívání. Po dokončení změny stavby se podle okolností postupuje podle § 122; v žádosti o kolaudační souhlas se současně uvede nový účel užívání.“*
81. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že samotná změna v užívání stavby může být někdy podmíněna provedením stavebnětechnické změny daného objektu, tj. změny dokončené stavby, kterou může být nástavba, přístavba či stavební úprava (§ 2 odst. 5 stavebního zákona). V takovém případě, kdy potřebná stavebnětechnická změna vyžaduje ohlášení nebo stavební povolení, stavební úřad nejprve projedná změnu dokončené stavby (v režimu dle druhu konkrétní změny; zejména viz § 104, ve spojení s § 108 stavebního zákona). Po dokončení změny stavby se nový účel užívání vymezí v rámci její kolaudace (v projednávané věci v kolaudačním souhlasu).

82. Ze správního spisu je ovšem naprosto zřejmé, že stavební úpravy spočívaly v rozdělení jedné bytové jednotky na dvě bytové jednotky. V tomto ohledu nelze mít za to, že by došlo ke změně v účelu užívání stavby, neboť účel byl i po rozdělení bytové jednotky nadále stejný, a to bydlení v bytovém domě. Nadále se jedná o bytový prostor. Žalovaný proto neměl povinnost projednat změnu účelu užívání stavby (nadto v situaci, kdy tam původně právě dvě bytové jednotky byly). Konečně, i kdyby se snad o změnu účelu užívání stavby jednalo, ta byla v daném případě fakticky projednána v rámci ohlášení stavebního záměru a následného kolaudačního souhlasu; nelze proto tvrdit, že by snad ke změnám došlo bez povolení či opatření stavebního úřadu.
83. Co se týče **páté žalobní námitky**, dle níž byla stavba provedena v rozporu s Pražskými stavebními předpisy, neboť nebyl dodržen požadavek na rozměry domovních komunikací, i ta se míjí s předmětem soudního přezkumu v podobě kolaudačního souhlasu (viz výše). Námitka navíc není v projednávané věci relevantní, neboť se kolaudační souhlas týkal pouze rekonstrukce (rozdělení) jedné bytové jednotky, nikoliv společných prostor domu a tedy domovních komunikací. Případné neoprávněné zásahy do společných prostor lze řešit pomocí řízení o odstranění stavby, k jehož zahájení může dát žalobkyně podnět (§ 129 stavebního zákona).
84. Ani námitky uvedené pod **šestým žalobním bodem** neshledal soud jako důvodné. Ze závěrečné kontrolní zprávy a stavebního deníku nevyplývá, že byly ve vztahu k požární bezpečnosti provedeny podstatné změny oproti ohlášenému stavebnímu záměru.
85. Podle § 31 odst. 1 písm. b) bod 11 zákona č. 122/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o požární ochraně**“) *„(s)tátní požární dozor se vykonává posuzováním stavební úpravy dle § 104 odst. 1 písm. k) stavebního zákona. Posuzování se provádí v rozsahu požárně bezpečnostního řešení podle zvláštního právního předpisu [pozn. soudu: Vyhláška č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru (vyhláška o požární prevenci)] nebo v rozsahu obdobného dokumentu, který je dostatečný pro posouzení požární bezpečnosti stavby, a to pouze u staveb a zařízení, u kterých je vykonáván státní požární dozor.“*
86. Podle § 31 odst. 1 písm. c) zákona o požární ochraně *„(s)tátní požární dozor se vykonává ověřováním, zda byly dodrženy podmínky požární bezpečnosti staveb vyplývající z posouzených podkladů a dokumentace podle písmene b), včetně podmínek vyplývajících z vydaných stanovisek.“*
87. Závazné stanovisko ze dne 15. 3. 2019 týkající se požární bezpečnosti rozdělené jednotky bylo vydáno orgánem k tomu oprávněným, a to Hasičským záchranným sborem hl. m. Prahy. Bylo přitom vycházeno ze správných podkladů, a to požárně bezpečnostního řešení stavby. Soud přitom nemá důvod o správnosti těchto podkladů pochybovat. Požárně bezpečnostní řešení stavby bylo zhotoveno autorizovaným technikem pro požární bezpečnost a bylo zpracováno v souladu s § 41 vyhlášky č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru. Žalobkyně nijak neprokázala, že byly pro zpracování požárně bezpečnostního řešení stavby doloženy nesprávné podklady, opět se jednalo o zcela obecná, nijak nerozvedená a především nijak konkrétně nepodložená tvrzení.
88. Co se týče otázky zvýšení počtu osob, dle požárně bezpečnostního řešení stavby vypracovaného Ing. H. ke zvýšení počtu osob nedošlo. V době vydání napadeného rozhodnutí byly obě bytové jednotky ve vlastnictví manželů D. Soud si je vědom, že jedna

z nově rozdělených jednotek byla následně prodána, k tomu ale došlo až na konci dubna roku 2019, jak žalobkyně sama uvedla. V době zpracování požárně bezpečnostního řešení stavby a vydání závazného stanoviska HZS tak k reálnému zvýšení počtu osob nedošlo a nedošlo k němu ani v okamžiku vydání napadeného kolaudačního souhlasu (nehledě na to, že plocha obou bytových jednotek z povahy věci zásadně významnější navýšení počtu osob neumožňuje). Soud přitom vychází ze skutkového stavu věci v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

89. Žalobkyně dále namítala, že nebyly doloženy požadované revizní zprávy, už ale nekonkretizovala, jaké revizní zprávy doloženy být měly. Součástí žádosti o kolaudační souhlas kromě toho bylo osvědčení o provedení zkoušky kanalizace a vodoinstalace ze dne 14. 2. 2019, zpráva o revizi plynového zařízení ze dne 19. 2. 2019 a potvrzení o demontáži plynového spotřebiče ze dne 19. 2. 2019, zpráva o kontrole elektroinstalace ze dne 20. 2. 2019.
90. Žalobkyně rovněž namítala, že mělo být doloženo závazné stanovisko odboru životního prostředí. K tomu soud podotýká, že žalobkyně neuvedla, z jakého důvodu by měla být stavebním záměrem spočívajícím v rozdělení bytové jednotky dotčena nějaká složka životního prostředí. Ze zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, přitom nevyplývá, že by pro přezkoumávaný kolaudační souhlas mělo být vydáno závazné stanovisko. Stavba se mj. nenachází v chráněné krajinné oblasti ani národním parku (srov. § 44 stavebního zákona).
91. Žalobkyně dále pod **sedmým žalobním bodem** namítala, že zásahy stavebníků byly provedeny v rozporu s právními předpisy a příslušnými technickými normami, a to zejména v oblasti elektroinstalace.
92. Žalobkyně nicméně neuvedla žádná konkrétní tvrzení stran toho, jaké normy měly být porušeny a jakým konkrétním způsobem. Dle zprávy o kontrole elektroinstalace ze dne 20. 2. 2019 je elektroinstalace rozdělené bytové jednotky z hlediska bezpečnosti schopna provozu. Tvrzení, že bylo zřízeno nové odběrové místo bez souhlasu provozovatele distribuční soustavy PREdistribuce a.s., není pravdivé. K provádění prací na elektroinstalaci dalo PREdistribuce, a.s. souhlas, jak vyplývá z oznámení o přerušení dodávky elektřiny ze dne 5. 10. 2018.
93. Tvrzení žalobkyně, že revizní technik neměl ke své zprávě o kontrole elektroinstalace ze dne 20. 2. 2019 dostatečné podklady pro její vyhotovení, není relevantní. Předmětem revize byla elektroinstalace rozdělené bytové jednotky provedena prohlídkou a měřením na místě. Žádných podkladů pro provedení měření nebylo proto třeba.
94. Z dalších výše zmíněných zpráv o revizích nevyplývá pochybení stran neodborných zásahů do rozvodů v domě. Ustanovení znalce k posouzení veškerých inženýrských sítí a rozvodů v jednotkách č. Y a č. Z by bylo nadbytečné. Žalobkyně neuvedla, co konkrétně by mělo být znaleckými posudky zjištěno, přičemž nebylo úkolem soudu, aby na tato obecná, nekonkrétní a nepodložená tvrzení přistoupil.
95. Soud neshledal jako důvodné ani námitky uvedené v **osmém žalobním bodě**, dle nichž byla stavba provedena bez dozoru stavbyvedoucího.
96. Ze správního spisu bylo zjištěno, že zpočátku nebylo zajištěno odborné vedení stavbyvedoucím. Posléze však bylo od 8. 11. 2018 odborné vedení zajištěno pomocí stavbyvedoucí Ing. V. L. Z protokolu o kontrolní prohlídce ze dne 29. 11. 2018 vyplynulo,

že stavbyvedoucí byla prohlídce přítomna. Stavební deník je opatřen razítkem a podpisem stavbyvedoucí a bylo doloženo rovněž prohlášení stavbyvedoucí ze dne 15. 2. 2019 o provedení stavby v souladu s dokumentací a právními předpisy týkajícími se technických požadavků na stavební výrobky. Žalobkyně se také proti těmto podkladům nijak konkrétně nevymezila a nedokládala, že by tyto bylo v rozporu se skutečností, přičemž soudu v tomto směru žádné pochybnosti nevznikly.

97. Co se týče namítaných dílčích procesních pochybení formulovaných v **devátém žalobním bodě**, soud neshledal ze strany správního orgánu žádné pochybení. Žalobkyně v první řadě neuvedla nic konkrétního ohledně toho, kdy neměly být zapsány její námítky, ani kdy jí nemělo být doručováno na elektronickou adresu.
98. Její námítky v rámci protokolu o kontrolní prohlídce ze dne 29. 11. 2018 přitom zaznamenány byly. Ze správního spisu rovněž vyplývá, že kolaudační souhlas byl žalobkyni doručen na adresu pobytu na Slovensku, kterou uvedla jako doručovací ve svém e-mailu ze dne 4. 3. 2019, tedy v souladu s § 19 odst. 4 správního řádu. O doručování na elektronickou adresu přitom výslovně nepožádala. K tomu soud pro úplnost dodává, že žalobkyně by v takovém případě musela doručení správnímu orgánu taktéž potvrzovat (§ 19 odst. 9 správního řádu). V tomto ohledu nelze nezmínit, že v soudním řízení tak žalobkyně stejně nečinila, přestože jí soud písemnosti nejprve doručoval právě na elektronickou adresu.
99. Námítky vyjádřené v **jedenáctém žalobním bodě** nejsou v projednávané věci relevantní. Tvrzené průtahy, nečinnost žalovaného a ignorace nelegální stavby nejsou předmětem vlastního kolaudačního souhlasu a nemohou tak mít žádný dopad na zákonnost napadeného rozhodnutí.
100. Stejně tak se soud blíže nezabýval žalobními námitkami uvedenými ve **dvanáctém žalobním bodě** týkajícími se údajného rozporu jednání žalovaného s dobrými mravy a zneužívání práva. Ze správního spisu neplyne, že by žalovaný jakýmkoliv způsobem obcházel právní předpisy a zneužíval své pravomoci. Žalovaný postupoval v souladu se zákonem, když posoudil žádost o kolaudační souhlas a její náležitosti a zhodnotil, zda stavební úpravy proběhly v souladu se souhlasem s provedením stavebního záměru. Tvrzení stran diskriminace žalobkyně na základě její státní příslušnosti není ničím podložené. Ze správního spisu neplyne, že by s ní žalovaný zacházel jinak, než s osobami jiné státní příslušnosti.
101. V poslední řadě soud posoudil námitku uvedenou pod **třináctým žalobním bodem**, konkrétně že měly být zpracovány hlukové studie. Z § 77 zákona 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů, nijak neplyne, že by se závazné stanovisko stran ochrany před hlukem vydávalo pro kolaudační souhlas. Tato námitka tak opět primárně míří do fáze povolení (ohlášení) stavby. Závazné stanovisko je nadto vydáváno pouze u záměrů ke stavbě bytového domu, rodinného domu, stavbě pro předškolní nebo školní vzdělávání, stavbě pro zdravotní nebo sociální účely anebo k funkčně obdobné stavbě a ke stavbě zdroje hluku. Stavební úpravy, kterými se nezasahuje do nosných konstrukcí stavby (konkrétně rozdělení předmětné bytové jednotky) tak nevyžadují žádné závazné stanovisko stran posouzení hluku, ani jiné hlukové studie. Ani tato námitka proto není důvodná.

VI. Závěr a náklady řízení

102. Na základě všech shora uvedených skutečností soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
103. Výroky o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalovanému pak žádné náklady v souvislosti s vedením předmětného řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal.
104. Pokud jde o IV. výrok rozsudku, ten vychází z § 35 odst. 10 s. ř. s., podle kterého zástupci navrhovatele, který mu byl soudem ustanoven k ochraně jeho práv, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Náklady ustanoveného zástupce Mgr. Víta Žižky spočívají ve třech úkonech právní služby, a to převzetí a příprava zastoupení, písemné podání ve věci samé (toliko za upřesnění a doplnění žaloby ze dne 26. 3. 2020, když doplnění žaloby ze dne 11. 2. 2020 bylo dopracováno a soudu zasláno samotnou žalobkyní) a účast na jednání ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Za jeden úkon právní služby náleží mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč podle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu, která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Celková odměna za zastupování tak činí 10 200 Kč, přičemž tato částka se již dále nezvyšuje o DPH, neboť zástupce není plátcem této daně. Odměna za zastupování bude vyplacena z účtu soudu do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. srpna 2021

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu